

Bilag.

Ministeriet for Sundhedsvæsen.

København, den 00. Februar 1929.

Under 20. d. M. har det ærede Udvalg fremsat følgende Spørgsmaal:

- 1) Er Lovforslaget i Overensstemmelse med § 19, 1ste Stykke, i Lov Nr. 132 af 29. April 1913?
- 2) Hvilke særlige Foranstaltninger er der fra Lægernes Side foretaget for at gøre Insulin-Udleveringen saa billig som muligt, f. Eks. ved en Nedsættelse af Lægernes Minimaltakster i Tilfælde af Insulin-Behandling? I benægtende Fald ønskes oplyst, om der er blevet opstillet Krav om Tilstedeværelse af ny Recept ved hver Udlevering af Insulin, og forlanges der for saadanne nye Recepter fra Lægernes Side sædvanlig Betaling?
- 3) Kan det forventes, at Lægerne ved Nedsættelse af Lægetaksterne vil yde deres Bidrag til Billiggørelse af Anvendelsen af Leverpræparater og de andre af det forelagte Lovforslag omhandlede Lægemidler? En Udtalelse fra Alm. dansk Lægeforening ønskes fremskaffet.
- 4) Der ønskes oplyst, hvorledes man i andre Lande har ordnet Udleveringen af de i Lovforslaget omhandlede Præparater.
- 5) Paa hvilken Maade blev Priserne for Insulin-Præparaterne reduceret?
- 6) Hvad tilsigtes der ved, at Ordet „Standardisering“, der fandtes i Sundhedsstyrelsens Forslag, ikke er optaget i Lovforslaget?
- 7) I Lov Nr. 72 af 1. April 1910 § 1 er fastsat, at Seruminstittuttet kan omfatte Foretagelse af klinisk-diagnostiske Arbejder af bakteriologisk Art. Disse sidste tre Ord er udgaaet efter Lovforslaget. Hvad tilsigtes der hermed?
- 8) En Udtalelse udbedes fra Sundhedsstyrelsen om følgende fra Danmarks Apotekerforening fremkomne Skrivelse:

„Paa et Bestyrelsesmøde, afholdt i Danmarks Apotekerforening den 11. ds., blev nedenstaaende Udtalelse vedtaget:

„I Anledning af Sundhedsministerens Udtalelser i „Nationaltidende“s Morgenudgave for 11. Februar, navnlig Ministerens Slutningsbemærkning, ønsker Bestyrelsen for Danmarks Apotekerforening at udtale, at ingen af os har kunnet faa andet ud af Ministerens meget omtalte Lovforslag om Udvidelse af Statens Seruminstitut end, at dette, saafremt Loven blev vedtaget, efterhaanden kunde producere og fordele en hel Række Lægemidler.

Da det nu imidlertid viser sig, at Sagen i Virkeligheden kun drejer sig om Leverpræparater, kunde Ministeren have naaet sit Maal: at bringe disse ud til Forbrugerne paa den billigst mulige Maade, meget lettere end ved Fremsættelsen af et nyt Lovforslag, idet Ministeren ved Henvendelse til Apotekerforeningen selvfølgelig vilde have mødt en saadan Forstaaelse af Sagen, at Apotekerne var gaaet ind paa at udlevere Leverpræparaterne under samme Vilkaar som Insulin eller endog helt uden Avance.“

I Henhold til ovenstaaende tilbyder jeg paa Danmarks Apotekerforenings Vegne Apotekernes Medvirkning til den billigst mulige Fordeling af saadanne livsvigtige Lægemidler som Insulin og Leverpræparater og foreslaar, at dette iværksættes ved en Ændring i Medicintaksten, saaledes at det heri bestemmes, at saadan Udlevering sker uden Beregning af Avance.

Saafremt det ærede Udvalg skulde ønske nærmere Oplysninger om dette Spørgsmaal, stiller jeg mig til enhver Tid til Udvalgets Disposition.“